

ДОБРИ СПРАВИ

У гуртожитку – Wi-Fi

На черзі — облаштування спортмайданчиків, їдальні, аптечного кіоску й поліклініки

ситуацію з гарячим водопостачанням після завершення опалювального періоду. Системи газо- й водопостачання взаємопов'язані, тож при відключенні тепла не буде й гарячої води. Утім проректор Дмитро Сойма запевняє: і це питання вже вирішують. Запланували поставити насос, який би розподіляв воду поступово. Тож студенти залишаться без гарячої води лише на час зміни системи.

На засіданні чимало говорили й про внутрішню дисципліну. С.Соловйов вважає актуальним питання порушників, які займаються нищенням суспільного майна. Було запропоновано виключати з УжНУ таких студентів.

Тим часом планують облаштувати й спортмайданчики біля гуртожитків. Штучне покриття встановлять за підтримки програми Закарпатської ОДА. В УжНУ наразі реалізують проект очищення й озеленення університету. Рослини для насаджень забезпечить ботанічний сад.

Окрім того, у гуртожитку вже замінено 400 вікон, тобто приблизно 2 тисячам студентів покращено умови проживання. Відрадно, що й стипендії виплачують учасно. Ф.Вашук також скасував 4 — 5-ті пари. Скорочення відбудеться за рахунок усунення нефакхових дисциплін чи винесення предметів на самопідготовку. При цьому зарплата для викладачів не зменшиться.

Нагальним залишається питання аудиторій для занять. Однак ректор запевнив, що місць вистачить усім, навіть після приєднання ЗакДУ.

Навчальний рік для 4 і 5 курсів завершиться 30 травня. Випускникам це вигідно для пошуку роботи.

Під час засідання оголосили план найближчих дій. Ідеться, зокрема, про:

- встановлення безкоштовного цілодобового Інтернету;
- до 1 квітня облаштують навчальну кімнату для студентів;
- до 1 травня в гуртожитку буде банкомат;

— для студентів облаштують мережу відповідних їдальень. За ціновою категорією, обіди коштують 15, 17 та 19 гривень;

— також встановлять аптечний кіоск, у якому ліки коштують на 20 % дешевше ніж зазвичай;

— коштом страхової компанії облаштують університетську поліклініку;

— а відремонтований тренажерний зал уже чекає офіційного відкриття.

Отже, із приходом весни добрих справ в університеті побільшає.

Наталія КАРАЛКІНА,

студентка відділення журналістики.

Незабаром весь університет буде повністю забезпечений безкоштовним Інтернетом. Підключення розпочали з четвертого гуртожитку, оскільки тут проживає найбільше студентів.

Найшвидше безпроводний нет з'явиться у фойє та приміщенні студентського профкому. Ці та інші новації для комфорту студентів під час засідання з активістами їх профкому

обговорили ректор УжНУ Федір Вашук, проректор з науково-педагогічної роботи Юрій Переста, проректор з адміністративно-господарської роботи Дмитро Сойма, директор студмістечка Сергій Соловйов.

— У рамках соціальної програми, запропонованою ректором УжНУ, будемо вирішувати нагальні питання, — розповів Ю.Переста. — Одразу все зробити нереально. 70 відсотків соціальної програми реалізуватимемо за благочинні кошти.

Першим етапом на шляху до змін є четвертий гуртожиток. Крок уперед спрямований на покращення дозвілля, студентських умов.

Безпроводний Wi-Fi проводить місцева фірма «TransCom» за кошти спонсорів. «Гроші на Wi-Fi не передбачені в бюджеті університету. Фактично допомагає благодійна діяльність. Інтернет — не розкіш, а елементарна річ, яка повинна бути доступною, особливо студентам», — зазначив Ф.Вашук. Наразі в університеті врегульовують

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Підписано договір із московськими колегами

Ужгородський національний університет та Інститут слов'янознавства Російської академії наук вирішили співпрацювати. Відповідний договір підписали очільники закладів — ректор Федір Вашук і директор Костянтин Нікіфоров.

Цікаво, що серед провідних наукових співробітників вищезазначеного Інституту значаться й випускники історичного факультету нашої альма-матері. Це доктори історичних наук Бейла Желіцкі, Іван Поп, Андрій Пушкаш.

За участі вчених УжНУ планується колективно видати чотиритомну монографію «Народи Габзбургської монархії в 1914 — 1920 рр.». Про солідність проекту говорить той факт, що об'ємною працею охоплено дослідників із майже 20 країн. Власне колеги з Москви вже брали участь у трьох міжнародних конференціях, які пройшли в стінах УжНУ протягом останніх кількох років.

Що ж стосується укладеного договору, то він розрахований на 5 років. Координуватимуть співпрацю проректор нашого університету Роман Офіцинський та завідувач відділом східного слов'янства названого Інституту Олена Борисьонок.

ЗАХОДИ

Провели учнівську олімпіаду

Ужгородський національний університет приймав гостей-школярів із області, котрі з'їхались на олімпіаду з математики угорською мовою. Коти роботи перевіряли, майбутнім студентам влаштували екскурсію просторами університету.

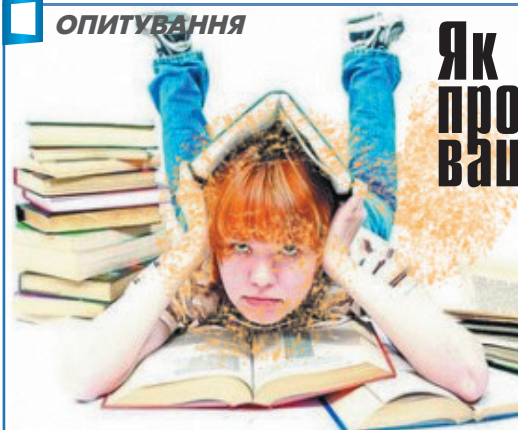
Атіла Мітру із Солотвина розповів: «Загалом не планував вступати до УжНУ, але враження від екскурсії в мене чудові. Я зацікавився університетом, тому, можливо, зміню своє рішення».

Свою чергою, директор організації Закарпатського угорськомовного товариства студентів та молодих дослідників Іштван Ріго прокоментував особливості проведення заходу так: «2010 року ми вирішили розширити сферу діяльності й на школярів, тому започаткували проведення учнівської олімпіади. У її рамках випускники шкіл з угорською мовою навчання ще перед вступною кампанією мають можливість ознайомитися з університетом та діяльністю нашої організації. Школярі отримали позитивні враження. Були учні, які завдяки нашому заходу вирішили вступити до УжНУ. Ми вважаємо, що олімпіада є вкрай важливою для майбутніх абітурієнтів, оскільки завдяки ній можна безпосередньо отримати інформацію про університет від нас та студентів».

Марія ЧАВАРГА,

студентка відділення журналістики.

ОПИТУВАННЯ

Як пройшла ваша сесія?

Із таким запитанням я звернулася до студентів різних факультетів УжНУ. Отримала десятки відповідей. На їх підставі з'ясувалася така тенденція:

38% — НЕ ДУЖЕ ПЕРЕЙМАВСЯ КІНЦЕВИМ РЕЗУЛЬТАТОМ, ТОМУ ЯК ВИЙШЛО — ТАК ВИЙШЛО

35% — МАЙЖЕ ВСЕ «АВТОМАТОМ»

27% — НАМАГАВСЯ (НАМАГАЛАСЯ) СУМЛІННО ВЧИТИСЯ, ЩОБ УСЕ СКЛАСТИ БЕЗ ПРОБЛЕМ

Мирослава ТУРОК,

студентка відділення журналістики.

ФОТОФАКТ

У підрозділах факультетів Ужгородського національного університету відбулися традиційні наукові конференції професорсько-викладацького складу. Одна з них — на кафедрі української мови філфаку.

ЗУСТРІЧІ

В об'єктиві — проблеми освіти та розвитку УжНУ

Федір Вашук, ректор УжНУ, доктор технічних наук, професор, зустрівся з Валентином Матвеевим, заступником голови фракції Комуністичної партії України та Володимиром Алексієм, першим секретарем Закарпатського обкому КПУ.

Як відомо, два представники фракції Компартії входять у Комітет з освіти Верховної Ради України, а один із цих народних депутатів є заступником голови вищезазначеного комітету. Природно, що під час зустрічі було обговорено нові законопроекти, котрі стосуються вищої освіти, та досягнення й напрацювання в УжНУ.

«Сьогодні Ужгородський національний університет навчає 17 тисяч студентів і має три тисячі працівників. Це найбільша установа в Закарпатській області. Вона має 54 будівлі в Ужгороді. В складі є 16 факультетів, три навчальні інститути. Після приєднання ЗакДУ буде 20 факультетів і 4 навчальні інститути. 10 тисяч студентів навчаються на денній формі. Серед фундаментальних факультетів — фізичний, хімічний, біологічний, математичний, філологічний, історичний. Із-поміж найпопу-

лярніших — економічні, юридичні спеціальності, а також «Міжнародні відносини», «Туризм», — розповів гостям Ф.Вашук.

В.Матвеев, своєю чергою, зауважив, що керувати таким освітнім осередком непросто. Народні депутати також розповіли, що всі три законопроекти скеровані до профільного комітету. Тривають протистояння між політичними силами, які підготували документи, оскільки кожна партія намагається зайняти певну нішу й відповідно вплинути на остаточне прийняття свого документа.

Поки у Верховній Раді вирішують, який законопроект краший, в УжНУ триває робота з розширення науково-матеріальної бази за рахунок створення наукових комплексів між університетом та коледами. У вищу достатньо передумов для здійснення планів. До того ж це покращить освітньо-науковий рівень краю. Після закінчення коледжу студенти продовжуватимуть навчання в університеті. Із найбільш чих задумів — відкриття при нашій альма-матер навчально-наукового комплексу спільно з Берегівським медичулицем.

Наталія КАРАЛКІНА,

студентка відділення журналістики.

У ПІДРОЗДІЛАХ

Маємо комп'ютерний клас

Для медиків УжНУ відкрили сучасний комп'ютерний клас на базі кафедри променевих методів діагностики, клінічної онкології, анестезіології, інтенсивної терапії та медицини невідкладних станів. Цей підрозділ Інституту післядипломної освіти та доуніверситетської підготовки розташований в Ужгородській ЦМКЛ. Відтак оцінювати якість знань інтернів і підвищувати кваліфікацію лікарів стане легше. Робитимуть це за допомогою спеціальних тестів, передбачених програмою МОЗ України.

Ужгородські лікарі кажуть, що тести постійно оновлюються. Наразі закупили тільки найважливіші дисципліни, бо повний комплект дуже дорогий — сягає мільйона гривень.

Протягом п'ятирічного навчання курсанти подають спеціальні папки, де охарактеризовано результати їхньої діяльності: сертифікати відвідувань і конферен-

цій, статті, тематичні вдосконалення, публікації у виданнях. Для вищої категорії потрібно набрати 80 балів. Тож 10 комп'ютерів, придбаних за спонсорські кошти, допоможуть лікарям, інтернам і викладачам поєднувати теоретичні методи перевірки знань із тестуванням.

Сьогодні це перший надсучасний комп'ютерний клас, який відкрито за останні 12 років, зазначає Юрій Переста, проректор з науково-педагогічної роботи УжНУ. Усі комп'ютери підключені до Wi-Fi. Подібні приміщення, очікується, будуть на трьох кафедрах. До кінця року в Інституті післядипломної освіти та доуніверситетської підготовки функціонуватиме чотири комп'ютерні класи.

Щорічно кількість хворих на рак збільшується на 2 — 4%. У групу ризику початкових етапів цієї хвороби найчастіше відносять 40-річних людей. Євген Готько, доктор медичних наук, завідувач кафедрою онкології Інституту післядипломної освіти та доуніверситетської підготовки зазначає, що мета відкриття кабінету багатопрофільна: «Удосконалюватимуться лікарі, інтерни, спеціалісти, які досліджують онко-

захворювання. Ми зможемо краще викладати онкологічну науку».

Поєднання тестових методик із класичним оцінюванням знань сприятиме вдосконаленню інтернів та підвищенню кваліфікації лікарів, вважає ректор УжНУ, доктор технічних наук, професор Федір Вашук. «Потрібно віддати належне професору Євгену Готьку. Він чітко розуміє, що без належної підготовки лікарів, без підвищення кваліфікації не можна стати хорошим спеціалістом. Навчати потрібно впродовж усього життя. Комп'ютерний клас — вагомий внесок у підготовку фахівців, у розвиток кафедри, факультету, університету. Кожен фахівець повинен володіти комп'ютерними технологіями, іноземною мовою, тож усе правильно, і будемо підтримувати підрозділи, які працюють у цьому напрямку», — додав Федір Григорійович.

Під час відкриття комп'ютерного класу Ф.Вашук також відзначив завідувача кафедри хірургічних дисциплін Богдана Пацканя. Він отримав звання професора.

Наталія КАРАЛКІНА,

студентка відділення журналістики.

АКЦІЇ

Симфонічна музика до свята

Чимало людей, зокрема творці та шанувальники музичного мистецтва, переконані, що ніжне поєднання складних акордів — найкращий подарунок жінкам на Восьме березня. Напевно, до цієї частини соціуму можна віднести директора Інституту іноземної філології Михайла Рошка, адже саме за його сприянням викладачі-жінки та студентки, яким і був приурочений концерт, мали можливість насолоджуватися неземною грою симфонічного оркестру напередодні свята.

Ноти витягувалися окремими рухами смичка й мовби зачіпали небо, із якого спала роса радості на серця присутніх. Невеличкі композиції, виконані за допомогою скрипок, віолончелей, контрабасів ще довго житимуть у нашій пам'яті, бо враження не можна передати словами, їх здатні пригадати тільки струни душі...

Мирoslava ГАРАЗДІЙ,

студентка відділення журналістики.

РЕАЛІЇ

Ціни на громадський транспорт «лізуть» угору

Із 1 березня на 30 копійок подорожчав проїзд у громадському транспорті Ужгорода.

Молодь УжНУ запевняє, що навіть таке незначне підвищення тарифу добряче вдарить по гаманцях. Адже щодня в два кінці замість 4 гривень доводиться викладати 4.60. «За місяця набігає нормальна студентська сума», — висловила в нашому закладі думку 19-річна Оксана.

Багато ж хто з юнаків і дівчат університету зазначив, що вони представляють інтереси значної кількості студентів міста й просять переглянути ситуацію з підвищенням вартості на проїзд для зазначеної категорії населення. Крім того, висунута вимога повернути право,

задеклароване в законі України «Про вищу освіту», на 50-відсоткову знижку щодо вартості проїзду в транспорті й переглянути новопризначені тарифи для студентів.

Своєю чергою, водій маршрутки №6 міста Ужгорода Микола Левець відреагував: «Причина того, що відбулося зростання тарифів на проїзд у громадському транспорті, — підвищення цін на пальне та автозапчастини».

Що ж, питання вартості пересування містом у маршрутних таксі хвилює багатьох. Хочеться вірити, що в подальшому цей процес реально враховуватиме інтереси як водіїв, так і пасажирів.

Вікторія КУХАРЕЦЬ,

студентка відділення журналістики.

СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА

В Ужгородському національному університеті цілеспрямовано втілюється довгострокова й масштабна програма соціальної підтримки студентів. Насамперед це стосується сфери розширення пільгових можливостей для здобуття якісної безкоштовної освіти. З ініціативи ректора УжНУ Федора Вашука протягом лише останніх трьох місяців було переведено на навчання за державним замовленням 92 студентів, які опанували обраний фах на контрактній формі навчання. Сукупно це дозволить зекономити родинам молоді щороку майже 540 тисяч гривень.

Дружньому жіночому колективу хімфаку був присвячений футбольний турнір, проведений напередодні 8 Березня. Започаткували традицію ще 2004 року за сприяння декана, професора В.Лендела. Студенти й викладачі продемонстрували високу техніку й майстерність у грі, плідно й раціонально використовували можливості для взяття воріт. Упевнену перемогу здобули старші за віком та досвідом. Тож студентам є на кого рівнятися і з кого брати приклад. Тріумфаторам В.Лендел вручив кубок; срібні призери (команда II курсу) одержали солодке задоволення — смачний торт, а уболівальники — енергію емоцій. Колектив хімічного факультету висловлює подяку в. о. декана фізичного виховання і спорту УжНУ О.Дуло за підтримку в проведених турнірах.

Ганна КУН,

заступник декана з виховної роботи, доцент.

На запрошення Товариства аспірантів Угорщини аспірантка кафедри ботаніки Ужгородського національного університету Беатриса Балаж взяла участь у IV Молодіжній науковій конференції в Дебреценському університеті. Доповідь авторки «Heracleum sosnowskyi Manden як адвентивний вид у флорі Закарпаття» була високо оцінена. Зазначалося, що подібні дослідження сприяють транскордонному співробітництву з питань регулювання міграції карантинних рослин у межах Європи.

На адресу ректора УжНУ Федора Вашука надійшов лист від Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» щодо підсумків II туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт у галузі науки «Прикладна геометрія, інженерна графіка та ергономіка», участь у якому брали й представники нашого університету. За результатами конкурсу, галузева комісія прийняла рішення нагородити дипломом студентів інженерно-технічного факультету УжНУ Олену Бігарі, Валерію Ковача та Ларису Чайчіц. Також організатори конкурсу висловили подяку виконавцям конкурсних робіт та їх науковим керівникам: старшому викладачам кафедр приладобудування, технології машинобудування, комп'ютерних систем та мереж відповідно Сергію Тютюнникову, Ярославу Легету й Ганні Тютюнниковій.

Центровий баскетбольної команди «Ужгород-УжНУ» Костянтин Костенко переміг у конкурсі «Нумо-хлопці!», що відбувся в Ужгороді з ініціативи Закарпатської ліги КВН. Хлопці пройшли 8 випробувань, претендентів оцінювали 8 жінок за восьмибальною системою. Учасники демонстрували як господарські вміння, наприклад, здатність зацікавити дівчину, щоб... отримати її номер телефону.

Габрієлла РУДЕНКО,

студентка відділення журналістики.

Відбулись установчі збори й перше засідання нової Громадської ради при Закарпатській обласній державній адміністрації. До складу новоствореного увійшли і троє співробітників Ужгородського національного університету: кандидат фізико-математичних наук Олег Лукша (комісія з питань соціально-економічного розвитку), кандидат історичних наук Маріан Токар (комісія з питань освіти, науки та молодіжної політики), кандидат політичних наук Віталій Штефуца (комісія з питань розвитку виробничої сфери та підприємництва й комісія з питань розвитку міждержавних зв'язків, транспортного співробітництва та євроінтеграції).

У центральному холі УжНУ викладачі й студенти українського відділення філологічного факультету організували виставку, присвячену 199-й річниці з дня народження великого Кобзаря. Було представлено збірки та часописи, де друкувався та які видавав поет. Матеріали дібрали з різних архівів, у тому числі і з бібліотеки Ужгородського національного університету.

Марія ЧАВАРГА,

студентка відділення журналістики.

КОНФЕРЕНЦІЇ

На пошанок Володимирі Сагарді

З нагоди 80-річчя з дня народження професора, основоположника кафедри педагогіки і психології УжНУ Володимира Сагарди на Закарпатті відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Культура педагога в контексті освітніх парадигм». Форум тривав два дні. Науковці засідали в УжНУ та в Закарпатському угорському інституті імені Ференца Ракоці II.

Науково-практичну конференцію відкрили Федір Ващук, ректор УжНУ, доктор технічних наук, професор та Юрій Остапець, кандидат політичних наук, професор, декан факультету суспільних наук. Окрім науковців із Києва, Криму, Запоріжжя, Тернополя, Рівного, до Ужгорода приїхав гість зі Словаччини, який теж розпочинав професійну діяльність під керівництвом відомого педагога.

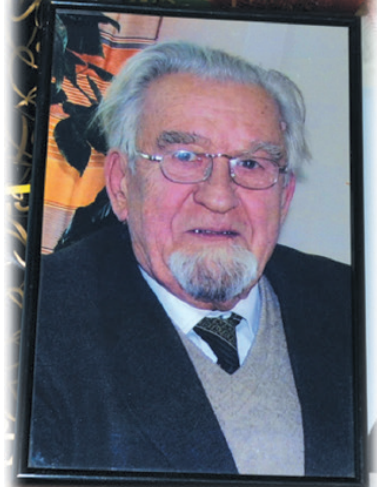
Цікаво, що Ф.Ващук був особисто знайомий із В.Сагардою. Після закінчення аспірантури очільника вишу призначили асистентом кафедри педагогіки і психології, якою завідував Володимир Васильович. «Я брав участь у створенні першого сучасного комп'ютерного класу й першої локальної комп'ютерної мережі в УжНУ саме на цій кафедрі. Перші тестові комп'ютерні методики були запроваджені як для контролю знань, так і для професійної

орієнтації майбутніх фахівців теж у зазначеному комп'ютерному класі. Тодішній ректор Володимир Сливка і Володимир Сагарда підтримували ці починання.

Якщо ж аналізувати наукову складову Володимира Васильовича, основна тема — підготовка педагога. Сагарда вважав, що готувати освітянина в межах університету — це вищий рівень, ніж у педучилищах або педінститутах. І сьогодні ми вшановуємо чудового науковця та керівника, принципового, але з ним не важко погоджуватися», — згадує Федір Григорійович.

В.Сагарда завідував кафедрою педагогіки і психології 17 років. Декан ФСН Ю.Остапець під час пленарного засідання нагадав присутнім біографію відомого педагога, який у 2000-му році був нагороджений почесною відзнакою Президента України за сумлінну працю, значний особистий внесок у зміцнення української освіти. В.Сагарда мав два авторські свідоцтва, три патенти, близько двадцяти пропозицій у галузі педагогічної науки й практики. Цю людину визнають далеко за межами України, для науковців Володимир Васильович назавжди залишиться вчителем учителів.

Що ж до власне конференції, то виступи розподілили за чотирма секційними засіданнями. Вони охопили формування складових культури педагога, психолого-педагогічне підґрунтя професійної культури майбутнього вчителя, інноваційну діяльність педагога та формування його професійної майстерності, а також культуру професійного педагогічного спілкування в умовах полікультурного освітнього простору.

Наталія КАРАЛКІНА,
Габрієлла РУДЕНКО (фото),
студентки відділення журналістики.

МАНДРІВКИ

Незабутні дні в США

Штатами, ти усвідомлюєш, наскільки ця країна могутня, велична, демократична та відкрита. У ній панують рівноправність, індивідуалізм, конкуренція, невимовність, прямота, відвертість, чесність, практичність, ефективність, матеріалізм та споживання, готовність до змін.

Під час подорожі делегати програми мали змогу відвідати Вашингтон — столицю США, великий політичний, культурний та науковий центр країни, розташований на річці Потомак. Із перших хвилин перебування в місті відчула його особливий дух, неповторну та незабутню історію. До поїздки в Америку в мене Вашингтон асоціювався тільки з резиденцією президента США (Білий дім), але відвідавши інші визначні місця, а саме: Капітолій (місцез перебування головного федерального законодавчого органу держави на Капітолійському пагорбі), Бібліотеку Конгресу (друга за величиною книгозбірню у світі), Монумент Вашингтона, Меморіал Франкліна Рузвельта тощо, відкрила для себе сто-

лицю Штатів у всій її красі. Приємною несподіванкою був візит до пам'ятника молодому Тарасу Шевченку, який височіє на одній із головних вулиць.

Архітектура міста доволі різноманітна. Усі вищезгадані будівлі, як і ряд інших у місті, належать до різних стилів: георгіанського, неоготичного, неокласичного, неогрецького, сучасної архітектури. Особливу увагу звернула на те, що у Вашингтоні немає висотних будинків (хмарочосів), що так притаманно США. Було цікаво дізнатися, що Конгрес прийняв відповідний закон, обмеживши висоту забудову столиці. 1910 року внесли поправки; ішлося про те, що висота будівель не може перевищувати ширину сусідньої вулиці плюс 20 футів. Проте жоден закон конкретно ніколи не обмежував зведення споруд, нижчих за Капітолій чи Монумент Вашингтона.

У столиці делегати нашої групи поєднали корисне з приємним. Крім огляду місцевих визначних місць, ми мали змогу поспілкуватися з персоналом сена-

тора Джеффа Мерклея та члена Палати представників Пітера де Фаціо стосовно питань освіти.

В останній вечір перебування у Вашингтоні нас запросили до Посольства України у США на спеціально влаштований прийом.

Відтак подорож країною продовжили в місто Розбург. Воно розташоване в сільській місцевості південно-західної частини штату Орегон і є економічним, медичним, торговельним та культурним центром округу Дуглас. Ця місцевість також відома як Земля Ампука, що простягається від Каскадних гір на Сході до Тихого океану на Заході. Також округ відомий своїми надзвичайними туристичними маршрутами. Саме сюди приїздить любителі рибальства й мисливства з різних штатів. Дуглас розташований у безпосередній близькості до відомих природних об'єктів, а саме: річки Ампука, Національного парку озер та кратерів, Орегонських дюн, Тихого океану. Туристів вабить і значна кількість місцевих винокурен, казино, один із найграндіозніших парків-сафарі та відомий на всю країну ярмарок, найбільший у штаті.

За час перебування в Розбурзі ми мали ряд запланованих заходів: візити до місцевого коледжу Ампука, Університету штату Орегон та Університету Орегону (ознайомилися з навчальним процесом у закладах), будівлі Суду Дугласа (обговорили питання виборчого процесу й оглянули виборчий офіс), зустріч із представниками Асоціації міст-побратимів Ужгорода й Корваліса (обмінялися досвідом щодо вирішення актуальних проблем сьогодення). Цікавою виявилася розмова з посадовцями місцевого, окружного, штатного та федерального рівнів, під час якої наша делегація здійснила 15-хвилинну презентацію системи освіти в Україні.

Загалом поїздка до Сполучених Штатів Америки виявилася незабутньою й ще довго буде в наших серцях і пам'яті.

Наталія КУШНІР,
кандидат економічних наук,
викладач Інституту економіки та міжнародних відносин УжНУ.

Кожна людина у своєму житті якщо не відвідала, то хоча б неодноразово чула про Сполучені Штати Америки. Особисто мені пощастило побачити цю країну завдяки програмі «Відкритий світ», яку заснував Конгрес США в 1999 році. Головна мета проекту — формування кращого взаєморозуміння між країнами шляхом надання представникам нашої держави з різних галузей (освіта, медицина, юриспруденція, засоби масової інформації, урядові структури тощо) можливості безпосередньо пізнавати досвід американського політичного, ділового та громадського життя. Подорожуючи Сполученими

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Знайомство з роботодавцями

На біологічному факультеті УжНУ пройшла зустріч студентів з одним із майбутніх роботодавців.

Ведучою зустрічі була Ярослава Гасинець, заступник декана біофаку. Вона зазначила, що сьогодні інтеграційні процеси на рівні факультетів — замовник — випускник розвинуті недостатньо. Низьким є рівень розвитку практики цільової підготовки фахівців із вищою освітою на замовлення та за рахунок роботодавців. Тому корисним є діалог останніх зі студентами, що допоможе юнакам і дівчатам після завершення навчання в університеті ефективно та успішно самореалізуватися, а також дасть поштовх до більшої інвестиційної активності щодо фінансування підготовки молодих кадрів.

Перед присутніми виступив Віктор Мартин — директор ужгородського «Агроміксу», один із власників ТОВ «Яблукгруп Закарпаття», депутат Ужгородської міської ради. Гість розповів про діяльність названого товариства, причини виробництва різних сортів яблук, запровадження сучасних технологій, які оптимізують роботу в садах і потенційні ринки збуту, оплату праці.

У згаданому ТОВ планують запровадити повний виробничий цикл, починаючи з виробництва власних саджанців і закінчуючи промисловою переробкою яблук.

Наразі «Яблукгруп Закарпаття» переймає прогресивний досвід європейських фахівців, котрі займаються вирощуванням саджанців яблук, груш, персиків, вишень, нектаринів тощо.

В.Мартин запропонував підтримувати двосторонній зв'язок між товариством і біологічним факультетом, що дасть можливість проходження практик студентів на виробничій базі й стажування із подальшим працевлаштуванням.

МОНОГРАФІЇ

Нова праця від Федора Шандора

Проректор Ужгородського національного університету, завідувач кафедри туризму Федір Шандор видав новий підручник під назвою «Національна свідомість населення України: природа, структура та функції».

У монографії обґрунтовано концептуальне філософське бачення національної свідомості як різновиду свідомості соціальної спільноти, групи, що ґрунтується на уявленнях про соціальні цінності, норми, визначення для віднесення особистості до тієї чи іншої нації, тобто до національної спільноти. Книжка прислужиться науковцям, викладачам, аспірантам, студентам, та всім тим, хто цікавиться українською проблематикою, її філософським осмисленням.

Автор розкриває тему національної свідомості українців у п'яти розділах:

1. Національна свідомість як феномен духовної і прагматоло-

гічної дійсності — тут досліджується проблема визначення свідомості, адже постійно привертала увагу різних філософів та науковців; проаналізовано та порівняно їх напрацювання.

2. Соціально-філософська інтерпретація структури національної свідомості: еволюційний дискурс — йдеться про головні чинники національної держави, дослідження складових національної свідомості, про національну свідомість як модернізовану систему духовних феноменів та їх утворень.

3. Модернізація консолідаційної і мобілізаційної функцій національної свідомості як теоретико-філософська й прагматологічна проблема — розповідається про ідеологію цивілізованого суспільства, про сам ідеологічний феномен та основні підходи до оцінок ідеології.

4. Національна свідомість як духовне підґрунтя виховної практики в сучасному українському суспільстві — у цьому розділі звернуто увагу на національну свідомість як засіб виховання особистості, особливості ви-

користання в контексті виховних практик у сучасному українському суспільстві.

5. Формування національної свідомості сучасної молоді засобами освіти і культури — автор розкриває проблеми формування національної свідомості для такої категорії населення, як молодь, освітню систему та виховання.

У ході роздумів Ф.Шандор зазначає, що традиційна освітня система є орієнтованою на два шляхи в підготовці учнів до вибору тих чи інших цінностей життя. Перший — характерний для ранніх стадій онтогенезу. Мова про формування моральних звичок, закріплення певних форм поведінки, розвиток моральних почуттів у ході стихійного нагромадження морального досвіду. У такий спосіб закріплюються елементарні правила й норми, створюються передумови для засвоєння складніших моральних вимог. Останні сприймаються і в інший спосіб у ході самовиховання: спочатку довільно, під особистим контролем, на протигагу іншим бажанням, а надалі вже безпо-

Шандор Федір Федорович

Національна свідомість населення України:

природа, структура та функції

середньо. Це і є другий шлях, на якому свідомо базуються моральні принципи; збагатившись відповідними переживаннями, стають мотивами вибору, тобто перетворюються в переконання особистості, які становлять ідеальне підґрунтя її совісті.

Виховання національної свідомості в молоді найповніше відповідає потребам відродження України. Воно однаково стосується і українців, і представників інших народів, які проживають у нашій державі.

ПОЧИНАННЯ

Стоматологи безкоштовно лікували дітей

На стоматологічному факультеті Ужгородського національного університету інтерни лікували дітей із вадами слуху.

«До нас, у клініку дентальної гігієни, що на стоматологічному факультеті УжНУ, прийшли пацієнти з Ужгородської школи І — ІІ ступенів для дітей, котрі поганочують. Маленьких відвідувачів ми попередньо оглянули, відтак вони отримали спеціалізоване лікування. Таке в нас відбувається вперше, досі проводили тільки огляд, — розповідає головний дитячий стоматолог Закарпаття, заступник декана стоматологічного факультету УжНУ Оксана Клітинська. — Оскільки малеча проживає в інтернаті постійно, то можемо відстежувати динаміку реагування на стоматологічну допомогу постійно. Це потрібно хоч би для того, щоб довести ефективність профілактичних оглядів і ремінералізуючої терапії, тобто профілактики».

Загалом діятимуть дві схеми лікування. За однією, діти під контролем лікаря будуть в інтернаті, а за іншою, раз на два тижні приїжджати-муть до університетської клініки.

Габрієлла РУДЕНКО,
студентка відділення журналістики.

ІСТОРИЧНИЙ ПОГЛЯД

PER ASPERA — AD ASTRA!

3 історії зародження й розвитку Ужгородського національного університету

Ідея створення університету на Закарпатті має тривалу історію. Досить сказати, що вже 1848 року на І слов'янському з'їзді в Празі була озвучена вимога про відкриття вишу для русинів Карпат. У наступні часи ця вимога неодноразово ставилась перед урядами країн, до складу яких входив наш край. Проте всі спроби були марними.

І ось довгоочікувана мрія отримує шанс втілитися у реальність. Безвладдя перших місяців осені 1944 року спонукало створення органів місцевого самоврядування — Народних комітетів, які на І з'їзді обрали керівну Народну Раду Карпатської (пізніше Закарпатської) України. Остання 5 грудня 1944 року приймає декрет про організацію першого в історії краю державного університету та лісового й агрономічного інститутів. Забігаючи наперед, зауважу, що вказані інститути так і не були відкриті, хоч природні умови й економіка області обумовлюють їх існування.

Народна Рада й підпорядковані їй органи сприйняли декрет від 5 грудня 1944 року з усією відповідальністю. Для оперативної організації роботи створили комісію з 11 чоловік, яку очолював уповноважений у справах освіти І.Керча. Протягом першого півріччя 1945 року була проведена значна робота по здійсненню далеко не простого плану зі створення вишу. Доводилося розв'язувати цілу низку про-

блем, починаючи від визначення факультетів і кафедр, кількості студентів, терміну вступних іспитів і початку навчання. Не менш важливими постали питання матеріального плану, як-от: визначення будівель для навчальних курсів, гуртожитків, їдалень, бібліотеки, помешкань для викладачів тощо. Для приведення всіх об'єктів у належний вигляд, а також для оплати стипендій і зарплат Народна Рада асигнувала 5 млн. пенге (= 2 млн. крб.) із місцевого бюджету.

Чи не першочергове значення в організації університету відігравали книгозбірні. Це розуміли засновники нашого вишу. Першою бібліотекою УжДУ було приміщення Будинку Просвіти разом зі своїм книжковим скарбом, до якого повністю додалися друковані матеріали наукового товариства ім. О.Духновича, видання з бібліотек міста й приватні колекції. Здійснилися спроби повернення українських і російських книжок, вивезених окупаційними військами. Унікальною книгозбірною стала тоді, коли 1949 року до неї влилися скарби бібліотеки та архіву Ужгородської капітули — резиденції уніатського єпископа. Тут вдалося зібрати рідкісні стародруки, рукописи видатних діячів культури, написані старослов'янською й латинською мовами (наприклад, «Історія Карпатських русинів» М.Лучкая). Через рік, у 1950 р., університетові передали під книгозбірню й читальні зали імпульсанти триповерхову єпископську резиденцію разом із безцінною бібліотекою й архівним фондом. На жаль, у ті часи вся дорадянська література й пері-

одика розглядалися як буржуазно-націоналістичний непотріб, утримувалася в необлаштованих підвальних приміщеннях, доступ до яких суттєво обмежили. За півстоліття цей набуток був майже повністю знищений, за винятком мізерної його частки в приватних колекціях.

У контексті бібліотеки на добре слово заслуговує І.Коломієць. Прибувши в 1945 році в Ужгород за призначенням на посаду декана історичного факультету, науковець як справжній історик відчув глибину, неосяжність, унікальність бібліотеки університету. Іван Гаврилович із головою поринув у вивчення минулого Закарпаття. Проте вже в 1948 році у зв'язку з рядом обставин від'їхав у Томськ. Захопившись обраною науковою тематикою, учений взяв із собою майже 500 одиниць книжок, журналів тощо з книгозбірні УжДУ.

Можна по-різному оцінювати цей вчинок, але не слід забувати, що І.Коломієць протягом 15 років опрацьовував вищезазначені першоджерела й видав понад 107 друкованих аркушів з історії краю. У 50 — 60 роках минулого сторіччя згаданий керівник вважався найвагомішим ученим-карпатознавцем. Дивна іронія долі: він своїм ніби осудливим вчинком зберіг для нас частину нашого бібліотечного скарбу, яким ми в себе вдома нехтували та всіляко знищували...

Сьогодні основу книгозбірні університету, яка є однією з найбагатших в Україні, становлять надходження радянського й пострадянського періодів. Вони нараховують близько 2 млн. одиниць і задоволь-

няють потребу студентів і викладачів у всіх напрямках їх діяльності.

... Тим часом підготовча робота добігла кінця. І ось 19 липня 1945 року з'явилася постанова Секретаріату ЦК Компартії ЗУ і Народної Ради ЗУ про утворення в Ужгороді університету. Він отримав назву Закарпатоукраїнського й був відкритий у тоді ще формально самостійній Карпатській Україні. Подальший крок — оголошення відділу освіти Народної Ради від 20 липня 1945 року про набір студентів на чотири факультети (історичний, філологічний, біологічний та медичний), умови для вступників, терміни приймальних (вступних) іспитів та зарахування. Мрія стала реальністю: виш запрацював!

Республіканським і союзним органам відмовчуватись уже не було сенсу. Після тримісячного «вивчення питання» 18 жовтня 1945 року Раднарком УРСР та ЦК КП(б)У ухвалили спільну постанову про відкриття державного університету в Ужгороді. У ній і «прогунали» згадані мною вище образливі для нас слова. Союзне «добро» спізнилося майже на рік. Постанова Ради Міністрів СРСР про відкриття університету з'явилася 28 травня 1946 року.

Отже, започаткований від 19 липня 1945 року заклад відкрив! На шпальтах газети «Закарпатська правда» розмістили вітальну промову ректора університету С.Добоша в статті під назвою «Історичний день». Тут вважаю доречним сказати дещо про Степана Васильовича — першого ректора нашої альма-матер. Це була людина, якій не випадково випала висока честь стати очільником. Із-поміж претендентів на таку посаду

С.Добош вирізнявся, як вважають ті, хто його знав, недосяжністю. 33-річний педагог-новатор, котрий після закінчення філософського факультету Карлового університету в Празі 1937 року повернувся в рідне Мукачеве й викладав загальну історію та російську словесність, працював директором місцевої торговельної академії, згодом — інспектором шкіл в Ужгороді. 28 вересня 1945 року НРЗУ призначила діяча «повноважним організатором університету», тобто ректором вишу в Ужгороді. Про діяльність першого очільника закладу відомо досить мало, бо цю посаду Степан Васильович обіймав тільки 5 тижнів. Уже 5 листопада 1945 року керманічем призначили А.Курішка, який фактично приступив до роботи лише 27 листопада. Що коїлось довкола постаті С.Добоша, уже, мабуть, точно не скаже ніхто. Але раптовий від'їзд у Словаччину говорить сам за себе: діяч потрапив під колеса всюдисущого репресивного апарату. Свій талант науковця розгорнув у стінах університету імені П.Шафарика в Пряшеві, де заснував кафедру російської мови й літератури. Історик, мово- і літературознавець, критик, він усе життя присвятив вивченню культурного набутку уродженців Закарпаття, історичному минулому рідного краю, якому залишився вірним до кінця.

Як би не поспішали можновладці з призначенням нового ректора, доля своєчасно втрутилася в історію нашої альма-матер. Мабуть, у тому була воля Бога, щоб честь стати першим ректором і відчинити двері в храм науки в Ужгороді належала достойній людині, нашому земляку С.Добошу. Пройде довгих 35 років, зміниться 5 ректорів із різних куточків СРСР, поки УжДУ знову очолить уродженець Закарпаття — В.Лендєл. А ім'я С.Добоша замовчувалося протягом 40 років поспіль.

Далі буде.
Магдаліна ЧУБІРКО,
доцент кафедри ботаніки.

• **СТИПЕНДІЇ** • В УжНУ працювала Державна інспекція навчальних закладів України. Позаплановий перевірка передувала розміщена в місцевих ЗМІ інформація про призначення стипендій студентам, які навчаються на держзамовленні. Питання привернуло увагу не тільки державній структурі, громадськості, а й народних депутатів України. Відтак із метою з'ясування всіх обставин члени комісії з перевірки зустрілися з відповідальним за ці питання працівником університету, а також із представниками первинної профспілкової організації. У підсумковому акті визначено, що в УжНУ під час призначення стипендій дотримувалися вимог законодавства, зокрема стипендії призначали всім студентам, які за результатами складання диференційованих заліків та іспитів мають середній бал «4.0» та вище.

Наталія КАРАЛКІНА,
студентка відділення журналістики.

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Будь студентом, отримай диплом

«Безвідповідальне ставлення студентів до навчання як один із чинників нескладання іспитів». Звучить достатньо загрозливо, але беззаперечно актуально й відповідає реаліям життя. Ще страшнішим дикунством, на мою думку, є примітивний світогляд студента, що матеріалізується у відсутності зацікавленості в навчанні за фахом.

Серед багатьох бар'єрів та негараздів, що заважають здобути професійні знання, уміння та навички, юнаки й дівчата УжНУ визначили такі: брак вільного часу для ґрунтовнішої підготовки

(41%), відсутність зв'язку між навчальним процесом і практикою (33%) та власні лінощі (50%). Як зауважила викладач кафедри психології Наталія Заболотна, «проблема відсутності мотивації в навчанні — одна з центральних у педагогіці та психології, оскільки в цьому процесі відбувається формування й становлення особистості». Мотиви є не тільки передумовою успішного професійного навчання студента, вони є також його наслідком. Структура мотивів молоді, сформована під час здобуття спеціальності в університеті, стає стрижнем особистості майбутнього фахівця. Отже, розвиток позитивних навчальних мотивів — невід'ємна складова в навчальному процесі студента як особистості. А молодь легко-

важно ставиться до навчання, бо несвідомо зійснює вибір професії.

На жаль, у багатьох юнаків і дівчат вимоги до своєї навчально-професійної роботи занижені. За словами викладача кафедри психології Світлани Ісаєвич, байдужість полягає в тому, що студенти невпевнені в майбутньому працевлаштуванні. Як свідчать результати опитування, помітна тенденція певного «максималізму» щодо невпевненості здобути майбутню роботу.

Досягти хороших успіхів у навчанні можна, залучивши до виховного процесу світлі голови студентів, відповідно стимулювати працю молоді. Навчатися важко, але цікаво.

Вікторія КУХАРЕЦЬ,
студентка відділення журналістики.

ЯК ЦЕ БУЛО

Особливості переселення істориків

Ще 9 січня студенти історичного факультету УжНУ дізналися, що для продовження навчання їм необхідно перейти до будівлі економічного факультету.

Тоді новина була сприйнята про-різному, та нелегкі випробування так чи інакше довелося пройти всім. Сьогодні ситуація стабілізувалася, умови подальшого навчання істориків не викликають побоювань, настрої студентів також значно покращилися. А спочатку почувалося «просторо та холодно», — згадують історики. До того ж парти видавалися комусь зависокими, комусь занижкими. Відтак після одного дня навчання

за таких умов було прийняте рішення перевести студентів до хімічного факультету на другу зміну. До речі, цьому підрозділу юнаки й дівчата висловлюють щирі вдячність за швидку реакцію, розуміння їхнього становища та надану допомогу. Навчатися стало справді легше.

Викладачі, яким теж довелося підлаштовуватися до нових умов, виявили неабияку стійкість. «Ми змінюємо місце викладання вже вшосте, тож до нової обстановки маємо імунітет. Особисто мені подобається, що тепер історики навчаються в центрі міста. Ми вже зуміли облаштуватися та йдемо «на підйом». Сподіваємося лише на краще», — прокоментував ситуацію професор історичного факультету Іван Мандрик.

Із приводу ж того, на якому з факультетів навчатися краще, веліся суперечки. Наприклад, студенти, які проживають у гуртожитку №4, стверджували, що до економічного корпусу їм дістатися куди легше, ніж до хімічного, можна навіть дійти пішки. З радістю також сприймалася близькість кафетерію «Іжачок», про який жоден зі студентів не міг та й не може згадати без усмішки.

Однак якими б не були недоліки та переваги навчання в економічному та хімічному корпусах, студенти істфаку завжди з теплою згадуватимуть рідний і величний «БAM» — із його щасливою атмосферою, теплом, затишком та красивими краєвидами.

Елізавета ЗЕЛЕНЮК,
студентка відділення журналістики.

КОНКРЕТНІ ДІЇ

У студентських гуртожитках стає затишніше

Одним із пріоритетних напрямків роботи керівництва УжНУ є вирішення наболілих соціальних проблем молоді.

Майже повоєнна розруха, холод і відсутність води — усе це вже в минулому для більшості мешканців студентських гуртожитків нашого університету. Фактично впродовж 5 місяців у господарській галузі зроблено більше, ніж у цілому за роки незалежності України. Зокрема в душових кімнатах гуртожитків № 1, 2 та 3 здійснено капітальний ремонт. У приміщеннях, де була відсутня вода на верхніх поверхах, встановлено імпорتنі насоси, що забезпечило цілодобову подачу холодної води. В гуртожитках відновлено гаряче водопостачання, замінено майже 350 аварійних вікон.

Окрім зазначеного, закінчується комплексний ремонт 10 житлових блоків у гуртожитку № 4, де мешкають 70 студентів: замінено підлогу, двері, вікна, електромережу, світильники, розетки та вимикачі, стояки центрального опалення, трубопроводи холодного й гарячого водопостачання, каналізацію, сантехнічні прилади, гарнітуру. У санвузлах зроблено гідроізоляцію, що дасть змогу уникнути затоплення кімнат.

У гуртожитках № 3 і 4 здійснено капітальний ремонт спортивних кімнат, де студенти займатимуться спортом. У гурто-

житку № 4 замінено вкрай аварійні вітражі на сходових клітинах та поступово встановлюються сучасні світильники.

Ректор УжНУ, доктор технічних наук, професор Федір Ващук зазначив, що в подальшому роботу в

цьому напрямку буде продовжено, адже, на думку керманіча, Ужгородський національний університет повинен відповідати своєму високому статусу в усіх відношеннях, зокрема й щодо налагодження цивілізованих умов для проживання студентів.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ РІВЕНЬ

Філологи мають сучасні зручності

В УжНУ завершився ремонт убиралень на філологічному факультеті. Це вже другий поверх головного корпусу, що має такі зручності європейського рівня. Найпершими їх отримали студенти Інституту іноземної філології та географічного факультету, які навчаються поверхом вище в основному корпусі.

На черзі — ремонти нових убиралень. Поступово осучасняють приміщення й на інших поверхах цього корпусу, — обіцяє ректорат.

Наталія КАРАЛКІНА,
студентка відділення журналістики.

ПЕРЕМОВИНИ

За взаєморозуміння в питанні міськтранспорту

Студентська профспілка УжНУ ініціювала зустріч із владою Ужгорода з приводу вартості проїзду в громадському транспорті. Перемовини зі студентами проводили міський голова Віктор Погорелов, його заступник Юрій Беляков, ректор УжНУ, доктор технічних наук, професор Федір Ващук та депутат Михайло Рошко.

Активісти зачитали звернення, вимагаючи врегулювати ситуації з оплатою проїзду та створенням доступних для нього умов. Прийнято рішення організувати групу, котра займеться оптимізацією цього процесу. Було домовлено й про підписання договору, який дозволить студентам проходити стажування при міській раді.

Цілком можливо, що для молоді УжНУ організують відповідні абонементи на проїзд чи спеціальні посвідчення для незахищених категорій, аби вартість проїзду була зменшена.

Для того, щоб міський транспорт їздив вчасно, й запропонували стежити студентам інженерно-технічного, фізичного та математичного факультетів. Вони займуться розробкою чіткого графіку маршрутних таксі в місті.

Наталія КАРАЛКІНА,
студентка відділення журналістики.

НЕЗАБУТНІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Із Карпатською Україною в серці

15 березня 1939 року Сейм на чолі із А.Штефаном проголосив незалежну державу — Карпатську Україну. Її президентом став український політичний, культурний, релігійний діяч Закарпаття Августин Волошин. З'явилися свої конституція, герб, прапор, гімн, мова.

74-річчя з дня проголошення КУ по-своєму відзначали й студенти кафедри політології та державного управління факультету суспільних наук УжНУ.

Вступне слово надали заступнику декана з виховної роботи Володимиру Гирі, котрий розповів про утворення Карпатської України. Відтак завідувач кафедри політології та державного управління, професор Мирослава Лендьял наголосила: «Приємно вражена, що студенти виявили ініціативу. Бажаю їм зберігати активність, патріотичність та любов до професії».

Студенти першого курсу читали доповіді про передумови створення й проголошення Карпатської України та про постать президента Августина Волошина. Також бажаючі могли переглянути документальний фільм «Срібна Земля. Хроніка Карпатської України 1919 — 1939 років». Після перегляду фільму кандидат історичних наук кафедри політології та державного управління Віктор Петрецький доповідачам Ладиславу Помпелю, Олександрю Токарському та Михайлові Пуйо вручив «Збірник матеріалів міжнародної наукової конференції до 70-річчя проголошення Карпатської України».

Марія ЧАВАРГА,

студентка відділення журналістики.

Микола ПРОХОРОВ,

студент відділення політології факультету суспільних наук (фото).

Під час виголошення доповідей

ДУМКИ ВГОЛОС

Шепіт природи на тлі вишуканої поезії

«У своїй творчості я орієнтуюсь тільки на природу...», — сказав Олег Короташ. Різні історичні та філософські площини перетинаються в його поетичних слідах крізь призму химерного й несподіваного, органічно поєднуються античні, біблійні, язичницькі та змістові мотиви. І все виходить із природи, усе ґрунтується на дійсності. Мостерігаючи за цікавими та звичними явищами довкілля, застосовуючи основні засади метафізики, автор бачить щось нове, незвідане, безмежне...

Перед студентами Інституту іноземної філології УжНУ відбулася презентація другої збірки Олега Короташа «Поет без імперії» (перша — «Елегії острова Патмос» — побачила світ ще 2010 року). Автор наче переносив слухача в інший вимір, залишав наодинці з природою. Гість з Івано-Франківська, який нині мешкає в Києві, — поет-метафізик, перекладач, представник покоління дев'ятидесятиків у сучасній літературі, член Краківського братства поетів та Національної спіл-

ки письменників України з 1997 року, патріот, філософ та певною мірою аскет.

Завідувач кафедри французької мови та зарубіжної літератури Михайло Рошко тривалий час перебуває з автором у дружніх стосунках і так відгукується про нього: «Олег Короташ — надзвичайний, справжній поет, який, мов Скворода, але в XXI столітті, «неприв'язаний» ні до чого, не прагне слави чи матеріального збагачення. Це людина, котра за-

НОВІ ВИДАННЯ

«Українські Карпати: остання велика дика місцевість Європи»

Саме таку назву має книжка Алекса Стемпа — туриста з Великої Британії. В оригіналі інтерпретується так: «The Ukraine Carpathians: Europe's last great wilderness». Видання презентували в Прес-клубі молодого журналіста «Медіаперспективи» УжНУ. Ідеться про своєрідний путівник того, хто побачив Закарпаття й отримав незабутні враження про наш край.

Ідея пропонованого висліду — висвітлення культури, традицій, географічного положення області. Як зазначає сам автор, книжка не є історичною чи, тим більше, політичною спрямування, адже А.Стемп — людина з Європи, котра не хоче втручатися в державні проблеми, а тільки мріє донести до інших те, що є прекрасним у сучасному світі. Бри-

танець приємно здивований, що серед забудованих міст, широких магістралей є куточок, де можна побачити природу майже в первозданному її вигляді, осмислити незвіданість і таємничість навколишнього світу.

В основі праці — подорожі велосипедом. Близько 500 кілометрів автор подолав, щоб знайти щось неймовірне в доквітлі, відчути його загадковість. Чоп, Мукачеве, Воловець, Міжгір'я, Хуст — населені пункти, які встиг відвідати турист за один місяць. Синевирське озеро та Говерла дуже запам'яталися А.Стемпу, адже були найдовшими маршрутами. Ці «перлини» Закарпаття справили на гостя особливе враження, і він вирішив написати книжку, щоб уся Європа дізналася про чарівність українських Карпат.

Щодо стилю, то можна впевнено назвати його британським. Мандрівник пояснив, що свідомо обрав такий спосіб викладу мате-

ріалу, бо хотів, аби ця розповідь сприймалася не просто як книжка англійською, а щоб відчувалися порухи душі європейця, який робить для себе певні відкриття в Україні.

Окрім яскравих світлин, значної уваги заслуговує карта маршрутів, створена туристом. Він чітко показав шляхи, якими можна мандрувати велосипедом. Серед ілюстрацій є соняшники на синьому фоні, дерев'яні будинки, церкви, релігійні статуї, які, за словами А.Стемпа, створюють атмосферу чарівності.

Нині книжка доступна не тільки у Великобританії, а й загалом у Європі. Автор зазначив, що в англійських бібліотеках зовсім мало інформації про нашу країну чи, наприклад, про Закарпаття, тому запевнив: працюватиме над другим виданням, де подасть розширений варіант «Українських Карпат: останньої великої дикої місцевості Європи».

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

студентка відділення журналістики.

ЛІТЕРАТУРНІ ЧИТАННЯ

Відчуймо крик душі невтомного Шевченка

У росяні вінки заплетені
суцвіття
До ніг тобі, титане,
кладамо.
Ми чуємо тебе, Кобзарю,
крізь століття,
Тебе своїм сучасником зevamo.
В.Симоненко

Поет, художник, громадський діяч, публіцист, філософ, історик... Усе це сконцентрувалося в одній людині, чие перо відтворило на папері не тільки тогочасну дійсність, а й відкрило нові творчі горизонти, дало поштовх до визволення та утвердження самобутності України. Тарас Шевченко поставив вітчизняну літературу на новий щабель розвитку, так як Й.Гете — німецьку, В.Шекспір — англійську, О.Пушкін — російську. І.Франко писав: «Він [Шевченко] є немов великий факел з українського воску, що світиться найяскравішим і найчистішим вогнем європейського поступу». Кобзар справді був феноменально талановитою й обдарованою Богом особистістю, яка відзначалася нестримною жагою до знань, прагненням

до свободи, безмежною любов'ю до свого народу.

Щорічно ми вшановуємо пам'ять Т.Шевченка. І зовсім не з обов'язку, а тому, що його слово возвеличило «малих отих рабів німим» і стало «на сторожі коло їх». Викладачі аспіранти кафедри української літератури під керівництвом доцента Оксани Кузьми підготували Шевченківські читання. Окрасою свята стали учні Ужгородської загальноосвітньої спеціалізованої школи-інтернату з поглибленим вивченням окремих предметів, які запам'яталися інсценізацією історичної драми «Назар Стодоля», та студенти 4 курсу Ужгородського державного музичного училища імені Д.Є.Задора, котрі продемонстрували досконале володіння вокалом у поезіях: «Минають дні, минають ночі...», «Чого мені тяжко, чого мені нудно...», «Ой маю, маю я оченята...». До участі в концертній програмі долучилися й студенти відділення журналістики, української мови та літератури. Вони декламували уривки з віршів Кобзаря.

Захід справив велике враження на аудиторію, змусив кожного відкрити своє серце й перейняти хоч би 10% патріотизму, любові до народу від людини, яка стала душею української поезії, «володарем у царстві духа», «велетнем у царстві людської культури». «Шевченківські читання просто вразили мене! Я не очікувала такого. На мою думку, дійство виявилось довершеним симбіозом таланту поета, старань організаторів та самовідданої гри учасників. Чуттєве декламування його віршів, професійне виконання пісень та майстерне розігрування п'єс — це по-справжньому достойне уславлення генія української поезії, воно залишило в моїй душі незгладимий слід», — поділилася враженнями студентка відділення журналістики Єлизавета Зеленьюк. Слово, витесане пером герою української нації, — невмируще, воно щодня, щогодини нагадує українцям про основне призначення на землі — дбати про розвиток держави.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

студентка відділення журналістики.

Фото: Єлизавети ЗЕЛЕНЬЮК

тужний заряд натхнення після зустрічі з безмежно відданим своїй справі митцем, який не уявляє власних віршів без шепоту й відчуття природи...

Єлизавета ЗЕЛЕНЬЮК,

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

студентки відділення журналістики.

ДІАЛОГ

Із самоврядуванням — на короткій хвилі

Федір Ващук, ректор УжНУ, доктор технічних наук, професор, закликав студентів бути активними у своїх структурних підрозділах, за які вони несуть відповідальність. Наразі готують нову редакцію університетського статуту, згідно з яким можна створювати різноманітні органи студентського самоврядування. Очільник закладу попросив старост обдумати це питання та зніціювати відповідні пропозиції.

Під час засідання, яке відбулося в приміщенні історичного факультету (колишнього економічного), старостам нагадали про грамотне ведення журналів та здійснення обліку в студентських групах. Федір Шандор, проректор з науково-педагогічної та виховної роботи наголосив також на можливостях студентського дозвілля, які молодь чомусь використовує несповна: із 12 спортивних секцій, які діють в університеті, юнаки й дівчата займаються в одній. Це при тому, що у нашому виші культивуються 42 види спорту.

Відомо також, що профком студентів видає безкоштовні міжнародні посвідчення, які дають можливість відвідати музеїв, кіно-театрів в Україні і поза її межами за півціни. Проректор здивований, чому цим привілеєм користуються лише 3% молоді УжНУ.

Корисним нововведенням є можливість проходження військової підготовки. Відтак — студенти денної форми можуть протягом навчання в університеті отримати військове звання молодшого лейтенанта запасу. Термін навчання, що проходить в Ужгороді по п'ятницях, становить два роки. Заяви можна подавати до 1 квітня.

Щодо запитань про скорочений семестр, ректор відповів: рішення прийняли задовго до призначення очільника на відповідну посаду. УжНУ боргував 9 мільйонів гривень за комунальні послуги, тож і заняття вимушено скорочували. До серпня керівництво закладу сподівається погасити решту 2 млн, що залишилися.

Станом на 1 червня університет повинні закінчити студенти 4 й 5 курсів. Цього року вперше Міносвіти ввело повноцінні фахові іспити для вступу на п'ятий курс, на відміну від рейтингового зарахування, яке діяло ще минулого року. Адже студент, який отримав диплом бакалавра, може подавати документи до будь-якого навчального закладу України. Поряд з обов'язковими іспитами в правилах прийому залишили право додаткових балів за участь в олімпіадах, конкурсах, за написання наукових статей тощо. Цього року в магістерських роботах студентам також необхідно подавати анотацію та резюме англійською мовою.

Щоб підвищити шанси вступити на п'ятий курс, ректор порадив випускникам 4 курсу писати чотири заяви: для навчання в заочній

та стаціонарній магістратурі та окремо для заочного й стаціонарного здобуття рівня спеціаліста.

Студенти-медики цікавилися безкоштовною інтернатурою. УжНУ спільно з вітчизняними вишами, у яких теж є медичні спеціальності, подали клопотання для виділення державних місць, оскільки цього року фінансування обмежене. За попередньою інформацією, прохання підтримано, і при уточненні бюджету виділять додаткові кошти.

Щодо реорганізації (об'єднання) вишів, то наразі вона позначиться лише на створенні факультету туризму, а також окремих нових підрозділів у межах інститутів. Ф.Ващук планує введення додаткових спеціалізацій, щоб у випускників зростали можливості для працевлаштування.

В УжНУ триває проект комп'ютеризації. Невдовзі в усьому виші буде безкоштовний безпроводний Інтернет. Факультетам, у яких є проблемна ситуація з матеріальним і техзабезпеченням, ректор порадив готувати документи на гранти й виборювати їх. Також із приєднанням ЗакДУ з'явиться можливість користуватися його потужною сучасною комп'ютерною базою.

Наразі УжНУ претендує на звання одного з найбільших та найпотужніших університетів у Східній Європі, зазначив Ф.Ващук. Після реорганізації у закладі навчатимуться майже 20 тисяч студентів.

Наталія КАРАЛКІНА, студентка відділення журналістики.

РІЧНИЦЯ

Інженери вручали «Оскара»

Студентське життя — це не тільки навчання, а й бурхливе дозвілля. Протягом року відбувається низка гучних святкувань на факультетах, таких як, їх дні народження, професійні свята, дні першокурсників тощо. Черга дійшла й до інженерів УжНУ. Вони зустріли 22-у річницю з дня заснування підрозділу. Захід стилізували під всесвітньовідоме дійство — вручення кінопремії «Оскар».

Традиційно розпочав декан ІТФ, доцент **Іван Туряниця**. Він, до слова, і отримав першу статуетку «Оскар». Відтак назвали кращих викладачів у підрозділах: на кафедрі технології машинобудування — старший викладач **Ярослав Легета**; на кафедрі електронних систем — доцент **Владислав Оношко**; на кафедрі міського будівництва та господарства — завідувач кафедри, доцент **Микола Хархаліс**; на кафедрі комп'ютерних систем і мереж — старший викладач **Оксана Гапак**; на кафедрі приладобудування — **Олександр Козусенко**. Визначили й кращого завідувача кафедри ІТФ. Володарем «Оскара» став **Іван Король**.

Аби глядачам не довелося ні хвилини сумувати між нагородженнями, присутніх розважали гості з Мукачєва, команда КВН «Без-Умная молодь», студент 5 курсу факультету-іменинника, відомий шоумен Михайло Карпенко (у гумористичному амплуа «Мішка з Перечина»), а також співачка Василина Халус, znana як закарпатська Адель. Організував та провів дійство п'ятикурсник Дмитро Осіпов, член команди КВН «От фонаря», відомий ведучий. Опісля офіційної частини святкування не завершилось — далі все проходило в запальному ритмі дискотанців.

Галина МИХАЙЛОВА, **Марія ЧАВАРГА**, студентки відділення журналістики.

ЦІЛКОМ ВІДВЕРТО

Світлана КОСТЕНКО: «Навіть кашу із сокири зробити можу!»

Світлана Костенко — асистент та секретар кафедри ортопедичної стоматології «зубного» факультету Ужгородського національного університету, проводить практичні заняття для студентів 2 курсу за спеціальністю «Пропедевтика ортопедичної стоматології»; лікар першої категорії за спеціальністю «Терапевтична стоматологія». Світлана Борисівна належить до тих викладачів, яких люблять, поважають, але не бояться. Допомогти краще зрозуміти тему, провести пару цікаво й пізнавально, а також підбадьорити студентів і наділити їх своєю позитивною енергією — це молодому викладачу вдається найкраще.

— **Розкажіть, чому вирішили обрати саме стоматологію?**
— Із вибором на мене ніхто не тиснув. Із дитинства хотіла стати стоматологом, тим більше, що мої бабуся й дідусь усе життя працювали в цій галузі (відповідно стоматологом і зубним техніком).

— **Чим Вам подобається стоматологія?**

— Вона цікава, у певному сенсі пов'язана із психологією, адже потрібно мати справу зі значною кількістю людей, а отже, і з доволі різними характерами. Я люблю спілкуватися зі своїми пацієнтами, послухати якусь важливу або повчальну життєву історію. Крім того, приємно дарувати людям здорову усмішку.

— **Вам подобається викладати?**

— Дуже. Спочатку навіть не думала, що так станеться, адже ніколи не хотіла бути вчителькою, але змінила свою точку зору. Хоч викладаю я порівняно недовго — тільки 2 роки, до того займалася винятково практичною діяльністю, але проводити пари справді полюбила.

— **Студенти зізнаються, що у Вас на парах цікаво.**

— Приємно це чути.

— **У чому ж секрет Вашого викладання?**

— На парах майже завжди використовую якісь схеми, таблиці, алгоритми, щоб можна легше сприймати й засвоювати матеріал. Я думаю, що близько 80 відсотків успіху студента в майбутньому залежить від викладача, від ставлення до наставника. Важливо доступно пояснити, зацікавити юнаків і дівчат, щоб спонукати їх учитися й самостійно. Хоч, якщо чесно, (усміхається) подаю, напевно, більше матеріалу, ніж вимагаю шукати.

— **Із приємністю згадуєте свої студентські роки?**

— Так. Звичайно, на нашому факультеті важко вчитися, але водночас цікаво. До того ж у мене була хороша й дружна група, і ми все робили разом.

— **Пригадуєте кумедні або цікаві випадки зі своєї професійної практики?**

— Так, їх удосталь. Скажімо, одного разу ставила пломбу пацієнтці і спитала, чи їй (тобто пломбі) нічого не заважає. У відповідь почула: «Мені ніхто й ніщо ніколи не заважають».

— **Масте якась цікаве хобі?**

— Обожаю готувати й маю чимало фірмових рецептів. Навіть кашу із сокири зробити можу (усміхається)!

— **Як із музикою?**

— Усе залежить від настрою. Слухаю все, якогось одного улюбленого стилю музики в мене немає. Останнім часом разом із донькою слухаю композиції сучасних виконавців.

— **Домашні улюбленці — тварини — у Вас є?**

— О, так! І вдосталь. Довго перераховувати, але в нас є і собака, і кішка, і навіть дедо, якого дуже любить моя донька.

— **Любите весну?**

— Люблю. Усе розпускається, цвіте, а я, як і кожна жінка, люблю квіти. Правда, мені подобаються живі, коли ростуть на клумбі, а не коли їх зривають. Улюблена ж пора — літо.

— **Що для Вас найважливіше в житті?**

— Важко відповісти. Напевно, отримувати задоволення від усього, від будь-якого моменту життя. Кожен знаходить своє щастя в різних «речах»: для когось — це кар'єра, для інших — сім'я.

— **Найбільше цінуєте в людях...**

— ...щирість.

— **Якою бачите себе через 5 років?**

— Такою, як є зараз. Молодою (усміхається). Найголовніше — молодою в душі.

Вікторія ВОЛЬФ, **Джесіка ВАЙДА**, студентки відділення журналістики.

СВЯТКОВИЙ НАСТРІЙ

Із цукерами й вальсом

Квіти, романтична музика та хлопці в смокінгах... Чи не ідеальна картина для кожної жінки? Утілити мрію в реальність наважились студенти УжНУ спільно зі своїм профкомом.

Його очільник Андріана Завадяк зазначила: «Хотілося організувати свято так, аби цікаво було всім. Для дівчат найприємніше — це щось красиве та витончене від чоловіків. Тому ми вирішили зробити солодкий подарунок — квіти ручної роботи з цукеркою всередині. Їх роздавали не тільки в холі головного корпусу, а й на різних факультетах. Протягом тижня дівчата й хлопці майстрували 1000 солодких квітів».

Завдяки старанням студентів хол головного корпусу університету перетворився на локацію свята: дарували квіти, найактивніші хлопці з усіх підрозділів вишу заспівали власноруч складену пісню на відому музику «Pretty woman», а згодом вальсували з дівчатами. Проводив яскраве весняне дійство Дмитро Осіпов, відомий на Закарпатті як учасник команди КВН «От фонаря» та ведучий.

Галина МИХАЙЛОВА,
студентка відділення журналістики.

СПАРТАКІАДИ

«СТРІЛА АМУРА»

Історія першого болісного «кохання»

На початку навчання Першокурсник — неймовірно енергійний та охочий до всього, він справжній генератор ідей та прагнень, він, мов помідорчик, що під тиском творчих устремлень готовий чвиркнути в будь-яку хвилину. Але, на жаль чи на щастя, це ще зелений помідорчик.

Шкутильгаючи тернистим шляхом модулів і практичних занять, Першокурсник поволі стає розуміти реальну суть речей, а водночас — топити свої біди в нескінченних філіжанках кави. А біди у Першокурсника насущні. Усі його мрії наприкінці першого семестру можна порівняти із сонячною системою: їжа, відпочинок, мама-тато тощо обертаються навколо одного єдиного, найчарівнішого із космічних об'єктів — фільму під назвою

«Сон». Першокурсник жадає переглядати цей геніальний зразок світового кінематографа кожну вільну хвилину, тому коли в руки йому потрапляє аркуш із підступним заголовком «Теми для курсових робіт», Першокурсник не надто переймається. Його миттєво охоплює почуття обов'язку — треба передати той листочок з ієрогліфами далі якомога швидше, щоб не створювати неприємностей іншим і в той же час не обривати власного естетичного задоволення від споглядання темряви/білосніжних овечок/милих кошенят. Таким чином триває процес вибору імені свого майбутнього хахиття.

Записавши тему наукового дослідження десь у неоясних просторах свого блокнота, Першокурсник дає щиру клятву звернутися до наставника одразу ж після складання сесії. І в жодному разі не зраджує своєму наміру, ні. Тільки переносить його на по-

Головце — олімпійські принципи

В Ужгородському національному університеті розпочалася шоста загальноуніверситетська спартакіада викладачів і співробітників УжНУ — членів профспілкової організації. Урочисте відкриття та перші змагання — із баскетболу й бадмінтону — традиційно відбувалися в спорткомплексі УжНУ. Свято розпочав проректор університету з науково-педагогічної та виховної роботи, заступник голови оргкомітету заходу Федір Шандор. Усім переможцям минулих змагань вручили відповідні подарунки.

Привітати учасників прийшли також студенти факультету фізичного виховання та спорту: Євген Добровольський, який виконав футбольний фрістайл, і черлідери з групи підтримки географічного факультету.

У баскетбольних баталіях ви-

ступили 10 команд, або 80 учасників. І місце посіли представники географічного факультету. І результат показав Інститут економіки та міжнародних відносин. Треті — фізики.

У бадмінтоністів із 8 команд (близько 20 осіб) призові місця розігрувалися між чоловіками й жінками. Переможцем став факультет фізичного виховання та спорту. Серед жінок першість здобула Наталія Бондарчук, а в чоловіків — Шандор Ковач. «Срібло» в юристів, а представники фізичного факультету — треті.

Коли готувався цей матеріал, стало відомо, що трійку найкращих визначили і в шашкістів: 1. математичний факультет. 2. хімічний факультет. 3. Інститут економіки і міжнародних відносин.

Отож вітаємо переможців і, звичайно, усіх учасників спартакіади. Адже головним є не стільки виграш, скільки участь, дотримання олімпійських принципів, аби заняття спортом приносили радість незалежно від здобутих місць.

Мирослава ЗІЛИНЕЦЬ,
студентка відділення журналістики.

дальший термін, поринувши у мрії про те, як у рідній домівці зустріне запашний борщик і тепле ліжко, яке вже не треба буде ділити з тарганями.

Під час зимових свят наш герой і тема його Курсової декілька разів випадково зустрічаються тет-а-тет. Нервово ковтувши, Першокурсник кладе об'єкт своїх страждань на видне місце, ніби сподівається, що подібний «феншуй» на щось та й надихне. Впродовж усіх канікул Першокурсник і Курсова поглядають одне на одного з-під лоба, проте ніхто з них, чи то з гордошів, чи то з ліношів, так і не наважується зробити крок назустріч. Із часом Курсова у свідомості вчорашнього абітурієнта отримує певне уособлення. Зазвичай це людина, яку Першокурсник колись ненавмисне образив і мучиться через це провинно. Уявна постать з'являється ледь не щодночі, поки одного разу не осяває, мов Д. Менделєєва.

О так, ієрогліфи поступово набувають значення, і з'являється розуміння, що п'ять-шість довгих слів, які утворюють тему Курсової, таки мають якийсь зміст.

Повернувшись в університет, Першокурсник делікатно наводить довідки з приводу стосунків своїх однокурсників і їхніх власних Курсових. Але в будь-якому разі він не послішає. Керуючись досвідом старших братів/сестер/знайомих, прекрасно усвідомлює, що впоратися з цією неприступною «дамочкою», себто Курсовою, за декілька днів — зась. Попри те, що наш герой молодий, завзятий, моторний, мов Еней.

Тиждень до реєстрації курсової можна порівняти з добою Застою. Дефіцитом, однак, став не

хліб, а улюблений студентський блокбастер. Деякі товариші Першокурсника зачинаються в кімнаті і з легкою душею переглядають сьомий сезон «Сну», проте в нього зі своєю Курсовою особливі стосунки. Останній не терпить їх оформити.

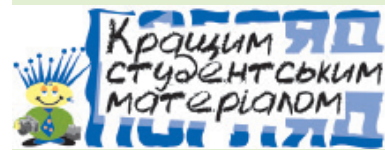
Із нахабством павича Робота красується в центрі робочого стола Першокурсника, постійно вимагаючи побачення. Коли ж автор іде з вірними товаришами розважитися, Курсова несамовито ревнує та вперто лізе в голову нашого бідолахи.

Першокурсник чудово розуміє, що треба вирішити всі справи з Курсовою та поставити крапку в стосунках, проте це дається зовсім непросто. У пошуках поради Першокурсник слізно звертається до мами, проте не допомагає. Урешті наш герой виявляє Геркулесову мужність і береться за подвиг...

Муза автора заточилася в куток і лише перелякано витріщується на свого хазяїна, який завзято б'ється головою об клавіатуру. Навівши таким чином 30 сторінок, Першокурсник із почуттям виконаного обов'язку та гігантським ліхтарем на лобі бредє до наставника.

Коли все офіційно оформлено та затверджено, ошчасливлена Курсова перестає мучити нещасного «коханого». Мов мішок із картоплею, бідолаха гепеється на ліжку, бере гіпотетичний попкорн і віддається омріяному кіносеансу. Проте це ще не кінець. Схопившись із ліжка й обливаючись ріками холодного поту, Першокурсник згадує, що уві сні до нього знову, «как геній чистий красоти», з'явилася... Вона. Та сама, на ім'я Курсова. Тільки вже з прізвиськом... Захист.

Елізавета ЗЕЛЕНЮК,
студентка відділення журналістики.

«Погляду» в № 1 (147) визнано:

інтерв'ю з Тамарою СУРАН
Галини МИХАЙЛОВОЇ,
студентки відділення журналістики.
Вітаємо авторку!

НА ДОЗВІЛЛІ

Стартував 16-й сезон КВН

Після тривалої зимової паузи пройшли ігри 2 туру 16-го сезону Закарпатської ліги Клубу веселих і найкмітливіших.

Протягом трьох днів чвертьфіналісти змагалися в таких конкурсах: «Привітання», «Розминка», «Бриз» і новинці туру «Демотиватор», до якої команди придналися ще до початку ігор. Суть випробування полягала в створенні смішної картинки на певну тему (спорт, життя студентів та естрада) у популярному інтернет-форматі демотиватора. Підсумки цього конкурсу були підбиті на грі за кількістю «лайків» у соціальній мережі й за симпатіями журі.

За результатами трьох ігор у півфінал пройшли: «Сборная причуд Фрейда», «Хватило не фантазії», «Марина Степановна», «Кіно» (Мукачево), «Сборная Ч» (Черкаси — Чорнобай), «А ШО?!» (школа №7), «БезУмная молодежь» (Мукачево), «Шило на мило», «Чем не люди» (ЗаДУ), «220 на всіх» (Житомир), «Вхід у змінному взутті» (гімназія), «KEVIN» (УТЕІ КНТЕУ).

Відтак завершив другий тур і Кубок Закарпатської ліги КВН. 7 команд («Спокойная атмосфера», «Лесной олень», «To Dublin» (економісти, географи й інженери УжНУ, «1715» (Мукачево), «Нас нікуди не взяли», «Freddie Mercury» (Queen) та «МОШ») змагалися між собою за півфінальні місця в таких конкурсах, як «Імпровізація», «Розминка» й «Фрістайл». Традиційно гра не оцінювалася балами, але кожен із суддів назвав тих, хто пройшов до наступного етапу. Серед них: «Freddie Mercury», «Спокойная атмосфера», «To Dublin», «МОШ» і «Нас нікуди не взяли».

Мирослава ВЕРБИЩУК,
студентка відділення журналістики.

Орган вченої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення № 318.
Ціна — безкоштовно.

Виходить щомісяця, крім канікул. Номер підписано до друку: 27.03.13.

Засновник і видавець —
Ужгородський національний університет.
88003 м. Ужгород,
вул. Підгірна, 46.

Номер надруковано у видавництві «А-прінт», 46010 м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28. тел.: (352)52-27-37, 0673501794
Наклад 1000 примірників. Формат А 3, 2 ум. друк. арк.

Адреса редакції: 88016, м. Ужгород, вул. Університетська, 14 (центральный корпус, поруч з аудиторією М1). Тел.: 64-32-46.

Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор В.Ю.Тарасюк.

Дизайн: Л.Я.Поліха.
Набір: М.Б.Гараздій.
Коректура: А.В.Малахова.